

คำสั่งที่ ๔/๒๕๕๐

เรื่องพิจารณาที่ ๓๑/๒๕๔๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

วันที่ ๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

เรื่อง พระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๑๐ และ
มาตรา ๑๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๖
และมาตรา ๒๔๗ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖
มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๐ หรือไม่

ศาลจังหวัดสงขลาส่งคำร้องของนายแก่น แซ่อ่อง ผู้ร้อง ซึ่งเป็นจำเลย ในคดีอาญาหมายเลข
ดำที่ ร.๑/๒๕๔๘ ของศาลจังหวัดสงขลา ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๖๔ ว่าพระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้น
พิจารณาใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และ
มาตรา ๒๔๗ หรือไม่

ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้รับคำร้องนี้ไว้ดำเนินการตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วย
วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง และรับไว้พิจารณาวินิจฉัยตาม
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ นายแก่น แซ่อ่อง ยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๑๒
กันยายน ๒๕๕๐ ต่อศาลชั้นต้น (ศาลจังหวัดสงขลา) ขอให้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยเพิ่มเติม
สรุปได้ว่า เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกาศใช้ มาตรา ๖
มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๒๑๑ ของรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวมีส่วนเกี่ยวข้องกับ
กับคดีนี้ เนื่องจากจำเลยเห็นว่าที่ดินบริเวณเหมืองฉลุง ศาลจังหวัดสงขลาในคดีอาญาหมายเลขแดง

- ๒ -

ที่ ๑๒๒๘/๒๕๓๖ ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ และศาลฎีกาที่ ๓๑๕๕/๒๕๓๘ วินิจฉัยว่าเป็นที่ดินประเภทที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ และศาลฎีกาที่ ๓๑๕๕/๒๕๓๘ จึงพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลย ๖ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท โดยโทษจำคุกรอลงอาญาไว้ ๑ ปี แต่หลังจากนั้นคณะกรรมการกฤษฎีกาครั้งที่ ๗ เรื่องเสร็จที่ ๔๘๓/๒๕๔๕ ศาลจังหวัดสงขลา ในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ปค.๑/๒๕๔๕ ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ และศาลฎีกาที่ ๕๓๕๒/๒๕๔๕ ได้วินิจฉัยว่า ที่ดินบริเวณเหมืองถลุง เป็นที่ดินประเภทรกร้างว่างเปล่า ซึ่งคำวินิจฉัยของศาลในคดีแพ่งดังกล่าวถูกต้องและสามารถนำมาหักล้างกับคำวินิจฉัยของศาลในคดีอาญาได้ ดังนั้น ที่ดินพิพาทจึงไม่ใช่ที่ดินประเภทที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ แต่เป็นเพียงที่ดินประเภทรกร้างว่างเปล่า เมื่อที่ดินพิพาทเป็นเพียงที่ดินประเภทรกร้างว่างเปล่า ความผิดฐานบุกรุกเข้าไปครอบครองที่ดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ จึงยังไม่เกิด จำเลยจึงไม่ต้องรับโทษในฐานความผิดที่ยังไม่เกิด เพราะได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๕ และศาลในคดีอาญาไม่อาจลงโทษจำเลยฐานบุกรุกที่ดินรกร้างว่างเปล่า เนื่องจากพนักงานอัยการไม่ได้กล่าวมาในฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๒ ดังนั้น จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยเพิ่มเติมว่า พระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๐

ศาลจังหวัดสงขลาพิจารณาแล้ว เห็นว่า คำร้องของจำเลยดังกล่าวเป็นการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยเพิ่มเติมจากที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งรับคำร้องของจำเลยไว้พิจารณาแล้ว โดยข้อโต้แย้งของจำเลยไม่ปรากฏว่ามีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในประเด็นดังกล่าว จึงเห็นควรส่งคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยเพิ่มเติมว่า พระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๐ หรือไม่

- ๓ -

ต่อมาศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๑๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๐ ว่า พระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๘ มิใช่บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจังหวัดสงขลาจะใช้บังคับแก่คดีนี้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ให้ยกคำร้อง

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า แม้ว่าขณะที่จำเลยยื่นคำร้องฉบับนี้ต่อศาลจังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐ ศาลรัฐธรรมนูญจะยังมีคำวินิจฉัยที่ ๑๐/๒๕๕๐ ในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๐ จึงต้องถือว่าจำเลยยื่นคำร้องฉบับนี้เป็นคำร้องเพิ่มเติมขณะที่คำร้องของจำเลยเดิมอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ แต่เนื่องจากขณะที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๑๐/๒๕๕๐ ดังกล่าว คำร้องของจำเลยอยู่ในระหว่างที่ศาลชั้นต้น (ศาลจังหวัดสงขลา) จัดส่งมาให้ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำวินิจฉัยดังกล่าวไปโดยไม่ทราบว่าจำเลยได้ยื่นคำร้องเพิ่มเติมฉบับนี้ต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่ประเด็นตามคำร้องเพิ่มเติมของจำเลยที่กล่าวอ้างว่า พระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๐ นั้น เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคำร้องเดิมของจำเลยที่อ้างว่าพระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๘ ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๔๓ นั้นเอง เมื่อประเด็นตามคำร้องเดิม ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๑๐/๒๕๕๐ ว่า พระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๘ มิใช่บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลชั้นต้น (ศาลจังหวัดสงขลา) จะใช้บังคับแก่คดีนี้ อันจะเข้าเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๖๔ ที่ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยให้ได้ และตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ก็คงมีหลักการเหมือนเช่นที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ทุกประการ ดังนั้น กรณีก็ต้องถือว่า พระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๘ ยังคงมิใช่บทบัญญัติแห่ง

- ๔ -

กฎหมายที่ศาลชั้นต้น (ศาลจังหวัดสงขลา) จะใช้บังคับแก่คดีนี้ตามนัยของมาตรา ๒๑๑
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เช่นกัน ดังนั้น คำร้องเพิ่มเติมของจำเลย
ฉบับนี้จึงไม่มีผลที่จะเปลี่ยนแปลงผลแห่งคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าว ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๕ -

คำสั่งที่ ๔/๒๕๕๐

(หม่อมหลวงไกรฤกษ์ เกษมสันต์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเจริญ หัตถกรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายธานี เกศวพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิชัย ชื่นชมพูนุท)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสมชาย พงษ์ชา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ